

(OUDEREN)ZORG IN DE KNEL

De column 'HersenspinSEL' wordt geschreven door Augustinus voor KBO-PCOB-Goes en verschijnt digitaal 2 x per maand

Regelmatig horen en lezen we dat de zorgkosten te veel stijgen en op den duur onbetaalbaar worden. Dat valt niet te ontkennen, maar met de toename van o.a. het aantal ouderen dat een beroep doet op de zorgverzekering en andere regelingen is dat logisch. Joba van de Berg, het Goese CDA-Kamerlid schreef daarover een artikel in de PZC, waarin ze benadrukte dat in de (ouderen)zorg meer gebruik moet worden gemaakt van de mogelijkheden die bijv. de digitalisering biedt.

Wel met in achtning van de menselijke maat. Een week later kwam de minister met een plan dat veel op het geschrift van het Kamerlid overeenkwam, maar

waarin de menselijke maat zwaar in de verdrukking zat. Boosheid alom en vooral Hugo Borst, die al eerder over de ziekte van zijn moeder schreef, had daarbij het voortouw. Het plan van de minister was wel erg op de kostenbeheersing gericht en zal de zorg voor veel ouderen onbetaalbaar (kunnen) maken.

Voor veel patiënten zal het betekenen dat ze als het ware 'ieder dubbeltje moeten omdraaien' voor ze kunnen beslissen of de uitgave wel verantwoord is. Ga er maar aan staan of je een bedrag wel of niet kunt/wilt uitgeven om je gezondheid te bevorderen.

Nu door de strapatzen van ene 'P(l)oertin' de westerse wereld op z'n kop staat zijn er maatregelen getroffen, die het 'weldoen' mogelijk kunnen maken. Maar of dat voor iedereen het geval is? Ik heb er een hard hoofd in.

De knelpunten zitten niet in slechts enkele onderdelen van de ouderenzorg. Alle aspecten van alle soorten zorg hebben er mee te maken. Een belangrijk knelpunt is het enorme tekort aan personeel. Lange tijd kwam dat niet alleen door de matige tot zwakke beloning van de zorgmedewerkers, maar daardoor ook door de grote uitstroom uit het 'vak'. Dat kwam niet alleen door de magere beloning, maar ook door de eisen die er gesteld worden aan de medewerk(st)ers en hun lichamelijke en geestelijke belasting.

Het is niet alleen 'verplegen' wat er gedaan moet worden, maar ook op het mentale vlak hebben ouderen zorg nodig door bijvoorbeeld een troostende hand of knuffel op mentaal gebied, waarin de patiënt(e) als het ware wordt voorbereid en begeleid naar het einde van hun leven.

Afgezien van bovenstaande zijn er nog veel meer knelpunten. Denkt u bijvoorbeeld aan de wens van veel ouderen om toch nog eens 'naar buiten te kunnen'. Hoe komen ze aan een rolstoel en iemand die hen daarin kan rondrijden om ze te laten 'genieten' van de buitenlucht en de bebouwing of parken

die zij op hun 'wandeling' te zien krijgen? Weg van het huis dat soms als een gevangenis voelt of van het verpleeghuis waar je meestal weinig 'alleen' kunt zijn met je eigen gedachten.

De tijd die nu aanbreekt of gaande is, is een voor veel ouderen een tijd van 'verwachtingen'.

Wat zullen de komende maanden, het komende jaar mij brengen? Word ik weer beter, verbetert mijn toestand nog tot een 'menswaardig' leven of

blijft het 'kommer en kwel'? Kan ik weer naar huis, waar mijn partner op me wacht, waar we weer samen gelukkig kunnen zijn of blijf ik voor altijd gebonden aan het verpleeghuis en hij of zij alleen in 'ons nestje', waar we zo gelukkig zijn geweest?

Laten we bij alle 'feestvreugde' van deze maand onze mede ouderen en andere zorgvragers, die in de knel zitten en geen 'weg meer op kunnen' niet vergeten! Stuur hen een kaart of een presentje of ga met hen op stap. Ook al kost u dat misschien moeite. Gedeelde smart is halve smart. Ook voor hen is de geboorte van het Christuskind belangrijk en kan hen veel troost bieden.

Augustinus

